

2. ZUŠkoviny

číslo

XII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
vychází 2. října 2017 s pranostikou: Po teplém září zle se říjen tváří.

Úvodník

Čas plyne jako voda a už je tu říjen, což je vlastně krásné přirovnání, a to mě přivádí k letošní velmi melancholické říjnové podzimní atmosféře, která je také častým námětem pro básníky a jejich podzimní lyrickou poezii. Tou se třeba zabýval Paul Verlaine, známý francouzský prokletý básník. A co naši čeští lyrikové? Třeba Karel Babánek, Antonín Sova, Roman Hašek, Jaroslav Vrchlický, anebo Karel Červinka. Ale jenom jeden z nich je přezdíván „Básník podzimu“ a to zrovna Antonín Sova (1864–1928). Přezdívá se mu tak hlavně proto, že v jeho podzimní lyrice je patrná melancholie a tesknost, kterou určitě plno lidí v tomto období může pociťovat. Jeho dílo bylo také ovlivněno impresionismem, což je velmi příhodné právě k podzimnímu počasí, protože jde o zachycení padajících listů, slunečních-jíž chladných-paprsků, měnících se barev, smutného nářku větru a usínající přírody. Jde zde o zachycení těchto prchavých pocitů a okamžiků. Ale zároveň byl také ovlivněn symbolismem a realismem, a to vytváří zajímavě specifickou kombinaci. Podle mého názoru jsou jeho verše intimní, velmi citlivé a také upřímné. Nejvíce mě na Antonínu Sovovi asi zaujalo používání vjemů zachycených sluchem, hmatem a zrakem v popisu krajiny. A abyste mi uvěřili, či si utvořili jiný názor, tak tady malá ukážka:

Říjen

Topolů nade vsí hudba líná
zpívá bezlidným prázdňem října.

Réva na zdích zlatorzivá
mlčí, odpočívá.

Prázdný jsou špačků budky.
Ticho vsí mlčením hřbitova dojíhá,
okénka chalup slepýma očima
mlhou se prodírají,
větru kdes úder prudký
zaskučí,
zrývá ticho a lomí se v dalekém kraji.

(Drsná láska, 1927)

Nechci rozebírat metafory, přirovnání a další básnické prostředky, každý si je najde sám. A v tom je právě kouzlo poezie... může znamenat a vyjadřovat cokoli, záleží na způsobu interpretace. Pokud vás právě přepadla inspirace k napsání podzimní lyriky, napište, podepište, vhodte do poštovní schránky ZUŠkovin v přízemí vedle učebny LDO, moc ráda si ji přečtu a nechám otisknout a odměnit.

Šťastné tvoření vám přeje Vaše PěŠ

Z notesu pana ředitele

Naši milí čtenáři, po úvodníku říjnového čísla jste otočili na první stranu ZUŠkovin, kterou jako vždy uvádí „ředitelský notes“. Pokud ho nepřeskočíte, dozvíte se nejen o akcích, které se v naší škole a kolem ní chystají, ale také o některých setkáních, která se konala v měsíci předcházejícím.

První měsíc školního roku bývá v duši povětšinou ve znamení příprav a celkového „rozjezdu“ školního roku. I přes všechny přípravné práce jsme nezapomněli. Kytaristé uspořádali již 7. dne prvního měsíce nevšední koncert, který svým názvem - „Strunami od sebe“ odkazuje na důrazné doporučení učitele žákovi, který přichází po prázdninách zpátky k realitě výuky kytarové hry. Soubor staré hudby SPORCK začal školní rok příkladně už 1. září, kdy vystoupil, a to dokonce hned několikrát, na slavnostním předání evropské ceny za rekonstrukci historického objektu, tzv. „památkářského Oskara“ - Grand Prix Europa Nostra v hospitalu Kuks, kde byli přítomni ministři vlády České republiky, Primas český, nejvyšší zástupci Královéhradeckého kraje a zástupci Evropské unie. Protože jsem měl možnost být v Kuksu osobně jako muzikant souboru SPORCK a představitel instituce partnera projektu Kuks granátové jablko, musím se s vámi podělit o naprosto neopakovatelný zážitek. Ani ne tak z celé té slávy, ale zážitek z toho, jak naprosto nefalšovaně s okouzlením prožívali výjimečnost kukského hospitalu významní představitelé naší země a země Evropy. A proto neváhejte, kdykoliv budete mít čas, navštivte Kuks. Ať na některé z akcí naší školy, nebo na akcích hospitalu, nebo jen tak, nechat se pohladit krásou. Věřte, že i když bude zima, nebo si zrovna zapomenete svačinu a zmoknete, Kuks vás vždycky odmění. Na Kuksu rovněž proběhl plenér neboli výtvarné tvoření venku, žáků výtvarného oboru. Některé z prací si můžete prohlédnout na chodbě naší školy. A teď už k samotnému říjnu. V něm se absolventi literárně-dramatického oboru zúčastní 1. národní přehlídky divadla stínového, zejména meotarového, což je fenomén, který se rozrůstá do nečekaných rozměrů a je úžasné, že naše zkuška a s ní Kolegium hraběte Šporka, které při naší škole funguje, mohou být u toho. Tradiční je pak akce Naše úrodička, vystoupení nejmladších žáků školy, které se bude konat 18. října v našem sále. Třešničkou bude vystoupení Alžběty Skořepové, laureátky Wolkrova Prostějova 2017 28. října na festivalu DVD (Děti-Výchova-Divadlo) v divadle Disk v Praze, který organizuje Katedra výchovné dramatiky DAMU, letošní téma je V pohybu.

Příjemné čtení a pohodový podzim Vám přeje Váš Vlastimil Kovář

Bude – nebude

BUDIŽ STÍN!

**První samozvaná národní přehlídka divadla stínového, zejména meotarového
sobota 7. a neděle 8. října 2017 v Poniklé, Kulturní dům „Kantýna“**

Sobota 7. října:

15:00 Oficiální zahájení, vernisáž výstavy FOTOgrafie – camera obscura Romana Darmošlapa Szpuka

15:15 Mikrle, Kolegium hraběte Šporka, Jaroměř: Štípnutí labutě

16:00-17:30 Meotarové kouzlení – dílna meotarového divadla (vede Matěj Kubina a Jarka Holasová)

18:00 Bažantova loutkářská družina z Poniklé: Faust

19:00 Gympl Brandejs: Ještě jeden příběh

20:00 Hovory o divadle (A. Zemančíková, L. Richter, M. Drtina)

Neděle 8. října:

9:00-10:30 Meotarové kouzlení – dílna meotarového divadla (vede Matěj Kubina a Jarka Holasová)

10:30 Bažantova loutkářská družina: Hra dle přání

11:15 Mikrle, Kolegium hraběte Šporka, Jaroměř: Šlípěj

13:00-14:00 Hovory o divadle (A. Zemančíková, L. Richter, M. Drtina)

14:00 Ukázky práce z dílny meotarového divadla

14:30 Divadlo Líšeň: Sávitří

Bylo – nebylo

Výtvarníci na Kuksu

Letošní (v pořadí už třetí kukský zářijový) plenér byl větrný a chladný. Dlouhé kalhoty a bundy jistily teplo při práci, zázemí výtvarné učebny zase deštivé chvíle během dne. Přesto se výtvarníci nenechali odradit a v terénu vydrželi, co to šlo. Ale i sluníčko si nás našlo a pak bylo veseleji. Krásné tvary nadýchaných mraků, anebo ocelově šedý závoj oblohy, výhled na hospital z druhé strany údolí od Stanovic, kůra stromů zblízka ... Jen malý výčet záběrů našich hledáček. Ve třídě potom papírová mozaika brouků, které nás zaujali cestou nebo na které jsme mohli při toukách narazit a stihli si je vyfotit. V sobotu jsme si od klasických výtvarných technik odpočinuli a vydali se na celodenní výlet parním vlakem do Bílé Třemešné. Jako zázrakem den jako malovaný, bez jediné kapky a s krásnými výhledy do krajiny. Na Zvičinu to bylo pár kilometrů, ale s našimi delšími zastávkami, v lese a na vrcholku před bílým kostelíkem a Raisovou chatou, se cesta protáhla. Šišky a klacíky, kameny, pařezy, boží muka-tam jsme si pohráli, skládali a pozorovali. V restauraci před třemešenským nádražím vše korunoval šlehačkový pohár nebo palačinky s ovocem a zmrzlinou. Stejně tak dobrá kuchyně v restauraci na Sýpce vedle hospitalu v Kuksu, kam jsme chodili na obědy, přispěla k příjemné atmosféře našich výletů za krásami labského údolí poblíž Jaroměře.

Radka Ulichová

Tříd' bude ti líp! v září

Určitě už z minulých čísel ZUŠkovin víte, že náš soubor *Je to tajný!* (vloni ještě *Konec legrace*, pozn. redakce) pořádal putování po škole s názvem „Tříd' bude ti líp!“ pro mladší děti ze základních škol. Naše snaha sklídila poměrně veliký úspěch a my jsme zažili plno legrace. A tato dvě fakta vedla k tomu, že v pátek 22. září k nám na pozvání zavítaly další dvě druhé třídy ze ZŠ B. Němcové a ze ZŠ Na Ostrově. Stejně jako minule se děti pomocí losu rozdělily do tří týmů. Každý tým měl svůj symbol – PET lahev, noviny, nebo skleněnou lahev. Už teď se děti musely zamyslet a přijít na to, jakou barvu má kontejner, do kterého patří předmět, který se stal jejich symbolem. Bylo to pro ně důležité, protože právě takovou barvu, měly i šípky, po kterých se týmy vydávaly na trať. Stanoviště byla celkem tři. Na každém se děti nejprve podívaly na krátké divadýlko hrané s odpadky. Jednou děti fandily na odpadkové olympiádě, potom viděly, jak se ztracená PET lahev dostala do kontejneru s plasty, a dokonce se staly i svědky skutečné vraždy mezi nevytříděnými odpadky! Na některých stanovištích si mohly vyzkoušet, jak se dají věci před vyhozením ještě naposledy využít. Skládaly vlašťovky z novin, nebo se střefovaly papírem a plastem na cíl, do správného kontejneru. Na závěr si každý mohl PET lahev, kterou si přinesl, případně našel na zahradě školy, vhodit do živého stroje a sledovat, jak jí stroj zpracovává, až se z ní stane zase nová věc, malá plastová hračka, kterou si děti odnesly domů. Bylo to závěrečné shrnutí toho, že třídění má smysl a recyklace pomáhá šetřit suroviny. Tedy: Tříd' bude ti líp! Pajda

papír

Noviny, časopisy, reklamní letáky

Krabičky, lepenka, kartón

Kancelářský papír, sešity

Obaly z papíru jsou obvykle označeny:

PAP 20 21 22

NEVHAZUJTE MOKRÝ, MASTNÝ, NEBO JINAK ZNEČIŠTĚNÝ PAPIR!

Děkujeme Vám za spolupráci při recyklaci odpadů!
OBEC JE ČLEMEM SYSTÉMU **EKO KOM**
www.ekokom.cz

plasty

Kelímky od jogurtů, krabičky od potravinových tuků

Plastové nádoby a lahve, PET lahve (od nápojů)

Sáčky, folie

Výrobky z plastů

Polystyren

Obaly z plastů jsou obvykle označeny:

PET 1 HDPE 2 LDPE 4 PP 5 PS 6

NEVHAZUJTE PLASTOVÉ TRUBKY A PODLAHOVÉ KRYTINY!

Děkujeme Vám za spolupráci při recyklaci odpadů!
OBEC JE ČLEMEM SYSTÉMU **EKO KOM**
www.ekokom.cz

sklo

Láhve od nápojů

Skleněné nádoby

Tabulové sklo

Obaly ze skla jsou obvykle označeny:

GL 70 71 72

NEVHAZUJTE PORCELÁN, KERAMIKU, AUTOSKLO, DRÁTĚNÉ SKLO A ZRCADLA!

Děkujeme Vám za spolupráci při recyklaci odpadů!
OBEC JE ČLEMEM SYSTÉMU **EKO KOM**
www.ekokom.cz

modrá barva

žlutá barva

zelená barva

Kdyby se vám zdálo, že jsou všechny obrázky šedivé, tak se vám to nezdá... prostě černobílý tisk, pro naši a vaši jistotu doplňujeme barvy slovy. Tříd'te, bude vám líp! Udělte to pro svůj dobrý pocit! Děkujeme!

Představujeme

„Myši patří do nebe“, soubor Je to tajný! a Čtenář na jevišti

Knižka *Myši patří do nebe* od Ivy Procházkové nás zaujala svou originální myšlenkou, která dětem leccos vysvětluje. A proto jsme se rozhodli interpretovat její část formou scénického čtení. Zapojili jsme se opět do projektu *Čtenář na jevišti 2017*, který má za úkol rozvíjet zájem o čtení u dětí a mladých lidí. Soubor „Je to tajný!“ je letošní formou toho loňského „Konec legrace“ a do výběru se přihlásil. Do poloviny listopadu bude dokumentovat svou přípravu scénáře a potřebných věcí k práci na jevišti, které pošle do výběrového kola a pak, pak se uvidí. Kniha Ivy Procházkové v roce 2006 získala cenu Magnesia litera. Autorka nezačínala jako spisovatelka ale jako pomocnice na letišti a uklízečka. Kvůli tehdejší politice totiž nemohla po gymnáziu pokračovat v dalším studiu. Dokážete si představit, jak velkou cestu za sebou má? Publikuje v češtině a v němčině. Žila dlouho v Rakousku a v Německu, kam se svou rodinou tehdy emigrovala. Ale teď žije zase v Praze. Píše pro děti i dospělé, za román *Tanec trosečníků* získala cenu Friedricha Gerstäckera. V roce 2010 získala opět Magnesium literu za knihu *Nazí*. Ale zpátky ke knížce.

„Myši patří do nebe“ je o myšce Šupito a jejím protivníkovi, později kamarádovi lišákovi Bělobřichovi. Když Šupito utíká před Bělobřichem, zakopne o zátku od piva, spadne ze srázu...

a umře. Dostane se do nebe, potká se s kamarády a příbuznými, je to tam úžasné! Prožívá tam plno dobrodružství právě s Bělobřichem, se kterým se v nebi skamarádí. V kině ve velrybím bříse shlédnou všichni film svého života, a Šupito začíná život na zemi chybět. Ano, vrací se tam ... a dál? To si přečtete sami a třeba se přestanete smrti bát. A co je to scénické čtení? Pro nás výhoda, nemusíme se text učit nazpaměť, protože jste na jevišti s knihou nebo se scénářem v ruce.

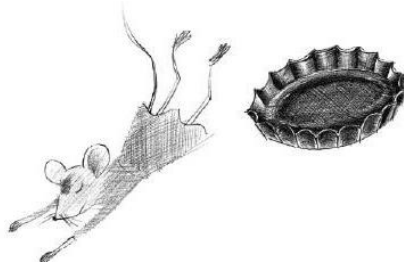
M-O-A

Teatrologický slovník popisuje scénické čtení jako minimalistickou formu zviditelnění literatury, druh divadla, daný záměrným omezením vyjadřovacích prostředků. Scénické čtení je zvláštní druh recitace, zpravidla jde o interpretační divadlo. Zvláštním případem je autorské čtení, kde interpretem je sám autor textu, zpravidla neherec. Scénické čtení může mít i charakter seriálu, pokud se čte z téhož díla v pravidelných časových odstupech

*Herci nemusejí mít kostýmy a mohou jen stát a interpretovat text pouhým hlasem, anebo naopak mohou využít i kostýmů, pohybu, gestikulace a mimiky. Stejně tak pojetí scény se pohybuje na škále od té nejprostší, bez kulisy či rekvizit přes využití např. stolu a židle až po kulisy, na něž jsme z divadel zvyklí. Dále se s oblibou využívají různé světelné a hudební efekty, jak můžeme vidět ve scénických čteních projektu *Listování* či *Divadla U Stolu*.*

Předčítání není v naší společnosti žádnou novinkou. Před rozmachem masmédií patřilo k běžnému rodinnému a vůbec společenskému životu. Zvláštní cenu mělo jistě ve společnostech, kde neuměl číst každý. Scénické čtení v Evropě bylo častěji realizované už od 19. století. Jedním z realizátorů v následujícím století byl Karl Kraus, který pořádal předčítání a v letech 1913-1936 uvedl asi 700 těchto čtení z děl svých či děl jiných autorů.

Ovšem i v druhé polovině 20. století, kdy rádio bylo běžnou záležitostí, a i televize jí začínala být, našlo scénické čtení své místo ve společnosti. V době normalizace, jež proslula velkou cenzurou, se divadelníci často uchýlovali právě ke scénickému čtení, díky jeho nenáročnosti na realizaci i podmínky. V nejhorším případě se hrálo u někoho v bytě.

Iva Procházková: „Myši patří do nebe“
ilustrace: Markéta Prachatická
Albatros, 2006

Přišla jsem...Alžběta Skořepová

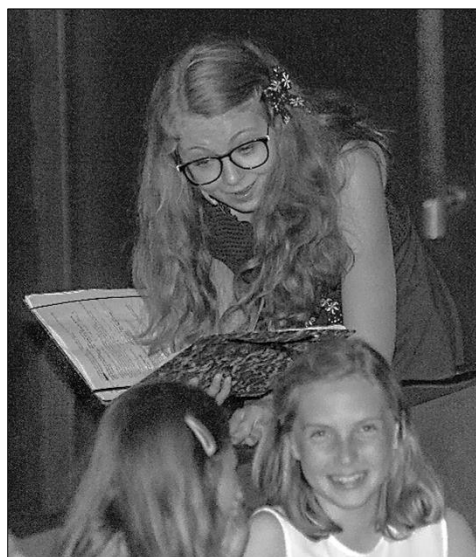
Pamatuješ si, když jsi přišla poprvé do naší ZUŠky?

To bylo ve 4. třídě, to byl rok 2010. Začala jsem chodit na flétnu.

A že až ve 4. třídě? No, já jsem se přistěhovala z Rumunska.

Narodila jsem se ve Vrchlabí, ale když mně byly tři měsíce, stěhovali jsme se do Rumunska. Máma se tam narodila a táta tam učil ve škole. Je to česká vesnice v Rumunském Banátu. (*Svatá Helena, soubory LDO ji s českými pohádkami navštívily v květnu 2016, pozn. redakce*)

Byla to velká změna? Byla. Pro mě byl největší šok, že jsem chodila do školy. V Rumunsku mě učil táta doma, škola tam byla malá, asi 15 dětí na 1. stupni. Učil mě taky na zobcovou flétnu, tak jsem tady začala chodit do ZUŠky na příčnou flétnu. Potom se řešilo, že bych měla mít nějaký harmonický nástroj, abych mohla taky zpívat, když mě bavilo zpívat. Na klavír a kytaru nebylo místo, tak se vybrala harmonika, taky proto, že se na ni v Rumunsku hodně hrálo. Na všech vesnických tančovačkách, na všech tradičních pochodech, protože se dá přenášet. Děda, který ve Svaté Heleně žije, má velkou radost, že na ni umím hrát. S flétnou jsem hrála v různých souborech, potom se přidal i S.P.O.R.C.K., A pak mi začal ještě dramatařák. **Jak?** No, ono ho tady bylo vždycky moc, všude se na něj naráželo, i když se do něj nechodilo. Všude byl, bylo o něm v ZUŠkovinách, uváděl koncerty, byl po zdech zušky...tak jsem si řekla, že by mě to mohlo bavit. **Mělas toho všeho málo?!** No. Jo. Ale pak už toho všeho bylo zas moc, tak jsem přestala chodit na harmoniku. Ale pořád si na ni hraju, o Masopustu, v divadelních inscenacích, doma. **No a co dramatařák?** No, baví mě to. **A co?** Tak nějak všechno. Mně se na tom líbí, že nic není a pak se najednou něco vymyslí, rok se to dělá a pak se to užije, jezdí se s tím, baví to lidi, nějak je to osloví. Zajímá mě to, docela dost. Práce v souboru, dramaturgie...Pořád je něco, co bych se mohla naučit, jezdím do dílen a seminářů. **A jak to máš s přednesem, s interpretací textu?** No, to mě taky baví. **Jaké je to být laureátkou Wolkrova Prostějova?** To je fajn. **A co dál?** Jsem ve druháku na Gymnáziu Bohuslava Balbína v Hradci Králové a musím si vybrat semináře, čemu se budu věnovat víc, z toho pak budu maturovat a třeba dělat přijímací zkoušky na vysokou školu. **Přemýšlíš o uměleckém zaměření?** No, jo...a taky třeba o medicíně. **To jsou vlastně dvě taková poslání.** No a o to jde asi nejvíc, o to poslání, že mě to baví a potom... aby to k něčemu bylo mně a taky ostatním. **Má vůbec smysl se tě ptát, jestli jsi s tím vším chtěla někdy „praštit“?** S flétnou jsem měla pár krizí. To jsem si kolikrát říkala, k čemu mi to bude, hodně mě to nebavilo. Bylo toho moc no a pak jsem pustila tu harmoniku. Je důležité si uvědomit, co má člověk za sebou, úspěchy, které přišly nebo by mohly už být, spoustu času, práce, jestli by nebylo škoda to všechno zahodit. Ještě chvíli počkat...a uvidí se, že by bylo škoda skončit. **Moc děkuji za povídání a hodně se těším, až bude Bětka dětská paní doktorka a až bude v ordinaci hrát dětem maňáskové divadlo a všechny děti se budou na vyšetření těšit!** Já nechci být doktorka! **Vždyť jsi to říkala...** ptala se Já

Alžběta při moderování loňské akademie ZUŠ

...viděli jsme...

...třídění a recyklaci v přímém přenosu...

...žáky výtvarného oboru na Kuksu...

...zvítězil jsem!

Školní rok 2017 / 2018 – je mě už sice o jeden měsíc míň, ale ještě si se mnou užijete!

Pepíčkovi skončily prázdniny a je zase ve škole.
Paní učitelka volá jeho mamince a zlobí se, že Pepíček zlobí.
„Tak moment,“ povídá maminka, „měla jsem Pepíčka doma dva měsíce a ani jednou jsem vám nevolala, když zlobil!“

„Maminko, já do té školy už nepůjdu!
Děvčata ze mě mají srandu, kluci mi podrážejí nohy, učitelé mě nemají vůbec rádi!“ „Musíš, jednou jsi tam ředitel!“

„Liborku, probud' se, ptáčkové už dávno vstali!“
„To věřím, když nemusejí do školy. Kdybych já mohl celý den lítat po venku, taky by se mi chtělo vstávat!“

„Zase pětka! Asi jsi dobře neporozuměl otázce, kterou ti pan učitel dal.“
„Rozuměl, ale on nepochopil mou odpověď!“

„Opravdu ti tatínek nepomáhal s tím úkolem?“
„Ne, opravdu ne, on ho dělal celý sám!“

„Proč jsi přišel pozdě do školy?“
„Přece kvůli tý ceduli!“
„Jaký ceduli?“
„No tý, co stojí na rohu: POZOR ŠKOLA!“

Dva tatínci se sejdou před školou:
„Hele, Pepo, vyřešil jsi ten včerejší úkol z matematiky?“
„Tak, dalo mi to zabrat, ale nakonec jo!“
„Nemohl bych si to od tebe opsat?“

Učitel v zušce varuje žáka: „Jestli mě budeš dál takhle zlobit, namluvím tvé matce, že máš velký talent.“

„Aleši, přiznej se, kdo za tebe dělal domácí úkol?“
„Ani nevím, paní učitelko, já včera přišel domů tak unavený, že jsem šel hned spát.“

„Tati, zítra bude ve škole třídní schůzka, ale jen pro užší kroužek.“ „Tomu nerozumím.“ „No, bude tam paní učitelka a ty...“

Učitel v páté třídě vysvětluje význam široké slovní zásoby:
„Použijte jedno slovo desetkrát za sebou a zůstane vám na celý život.“ Na konci třídy se ozve slabý chlapecký hlásek:
„Alena, Alenka Alena, Alena, Alena, Alena, Alena, Alena, Alena, Alena!“

Učitel: „Ten, kdo správně odpoví na mou další otázku, může jít domů.“ Pepíček vyhodí z okna aktovku. „Kdo hodil tu tu aktovku?“ „Já, na shledanou!“

Matka telefonuje paní učitelce:
„Prosím vás, nedávejte dětem úlohy z matematiky, ve kterých stojí láhev piva 1,80 Kč. Manžel nemohl včera celou noc usnout!“

„Jak se jmenovala žena, kvůli které se v antickém Řecku vedla slavná bitva?“ ptá se učitel Heleny.
„Nevím.“
„No přece jako ty!“
„Kropáčková?“

„Proč jsi přišel pozdě do školy?“ „Protože jsem vyšel pozdě z domu.“ „A proč jsi nepřišel dřív?“
„Protože už bylo pozdě, abych vyšel dřív!“

Šťastný a veselý celý školní rok vám všem přeji také žáci 3. ročníku dramaťáku!

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

2. číslo vychází 2. října s pranostikou: Po teplém září zle se říjen tváří.

redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Aja (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBMa (Barbora Maksymovová), Ančiii (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pajda (Pavčina Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)